

JoKB: «Al món de la música encara li falta per allunyar-se d'actituds masclistes»

Els igualadins presenten aquest cap de setmana el disc a casa, actuen al festival Anòlia

JoKB | Arxiu del grup

JoKB publicava al febrer *Ohana* (Autoeditat, 2019), un *visual album* amb el qual pretenen que les seves cançons també es puguin visualitzar a més de ser escoltades. El grup igualadí serà al festival Anòlia aquest dissabte 13 de juliol, jugaran a casa, inaugurant el festival com a bons amfitrions de la cita.

Sou igualadins i toqueu a l'Anòlia. Què opineu d'aquest festival?

Carles Pauné (Guitarrista): És un festival que està molt bé. Per una ciutat com Igualada, on la gent es queixa perquè mai no passa res, aquest festival és el millor que ens podria passar. A més, creiem que ha millorat molt en els últims anys, ja que, des dels últims cinc o sis, ha tornat a recuperar aquella essència inicial, torna a comptar amb grups de la ciutat, apostant pel planter. A nosaltres ens van donar l'oportunitat d'actuar-hi fa tres o quatre anys i va ser el primer cop que tocàvem en un escenari digne, gran, i ens van tractar molt bé. Crec que això està molt bé pels grups de la ciutat que estan començant i nosaltres ens hi sentim com a casa. Quan érem petits anàvem al Parc Central, on tocarem, a veure **Lax'n'Busto** o **Obrint Pas**. Ara, nosaltres toquem allà i això és un somni fet realitat que compartim la majoria d'integrants del grup.

Tocar a casa ajuda o pressiona? Teniu pensat fer alguna cosa especial per aquest concert?

CP: Tocar a casa pressiona, perquè et ve a veure tothom, però també ajuda. Et sents a casa, la gent es coneix més les cançons, venen persones de tots els àmbits i edats, fins i tot poden venir els nostres avis que, a vegades en els dinars familiars, no entenen que marxem a mig dinar (Riu). I allà poden veure la feina que s'ha fet i per mi això és una cosa molt maca. Segurament farem una col·laboració amb algun artista de la casa.

Quina ha estat la rebuda d'*Ohana*?

CP: Ha tingut molt bona rebuda. La prova és que aquest estiu toquem a llocs molt diversos, a molts per primer cop i també toquem en festivals! Fins i tot tenim un concert a Mallorca, serà la primera vegada que agafem un avió per tocar i ens fa molta il·lusió. Creiem que sí, que *Ohana* agrada molt i estem molt contents.

Com definiríeu el vostre nou estil?

CP: Seria com pop barrejat amb funk. Però al cap i a la fi és un pop molt melòdic i molt marcat per la veu de la Sílvia. El canvi d'estil no ha sigut molt sobtat pel nostre públic, ja l'anàvem introduint en els directes i és allà on la gent que ens seguia, si és que existia, vivia aquest canvi amb nosaltres.

El públic ja té alguna cançó preferida del nou disc? I vosaltres?

CP: Nosaltres no. Potser individualment sí que tenim alguna cançó preferida, però són com els fills, és molt difícil escollir-ne una i el que acaba passant és que t'agraden totes. A nivell del públic, no ho sabem, però veiem que algunes agraden més que altres, com ara, "Run this show" o "Si ho fes". En el directe també veiem que la gent les que balla més són "Wild eye" o "Sempre és fosc", que són les més funky i disco i creiem que són les que més agraden en directe.

Per ara, heu publicat set videoclips del *visual album*. Quina n'ha estat l'acollida?

CP: Ens feia molta por fer aquest *visual album*, ja que era una cosa relativament nova que no s'havia fet abans a casa nostra, però estem molt contents amb l'acollida. Aquests set videoclips formen part d'una sèrie de nou que vam gravar en cinc dies a Igualada, a casa nostra. Nosaltres pensem que el grup és un espai per fer allò que ens agrada. Com que alguns del grup estudiem comunicació audiovisual o coses relacionades amb la imatge, ens hem trobat que el grup ha estat l'excusa per realitzar aquest *visual album*.

El públic ha entès la proposta des del principi o s'ha anat adaptant?

CP: Ha costat bastant que la gent entengués el concepte de *visual album*. Que la gent entengués que *visual album* no era el nom de l'àlbum, sinó que era el format en què es presentava. Nosaltres no fem un videoclip per a cada cançó, sinó que cada cançó té un videoclip. Però els videoclips estan relacionats i comparteixen trets estilístics de textures... Tots formen part d'aquest univers conceptual que és *Ohana*. De la mateixa manera que en un àlbum, les cançons estan relacionades entre elles, però no expliquen una història lineal ni narrativa, excepte alguns àlbums conceptuais, els nostres videoclips comparteixen espais i personatges, però no expliquen una història, no és un llarg dividit en fragments.

D'on vau treure la inspiració de fer un *visual album*? Recorda una mica a la idea d'*El Mal Querer* de Rosalía. Ha estat un referent per fer aquest disc?

CP: La inspiració ens va venir d'altres artistes, sobretot americans i anglesos, ja que allà ja feia temps que es feia. El que va passar amb **Rosalía** va ser curiós, perquè quan nosaltres ja teníem el nostre *visual album* esbossat, ella va treure *El mal querer* i això ens va donar molta més motivació per fer-ho. Vam pensar: "Si un artista referent per nosaltres, com la **Rosalía**, està fent un *visual album*, alguna cosa estem fent bé, hi ha alguna cosa que està funcionant". La **Rosalía** ho ha petat, nosaltres no tant (Riu).

Heu imprimit un caràcter feminista al disc? Quins motius us han mogut?

CP: Nosaltres fa molt poc que som en el món de la música, als escenaris i en festivals. Ens hem adonat, cosa que ja se sabia una mica, que no hi ha dones enlloc, ni sobre els escenaris, ni darrere ni al voltant en tasques. Això no ens agrada, no ha de ser així; per molts grups que hi hagi fent cançons feministes, en el món de la música encara li falta per allunyar-se d'actituds masclistes.

Heu tingut la col·laboració de grups de prestigi, com ara, Koers i La Pegatina. Què han aportat al projecte?

CP: Primer de tot, creiem que les col·laboracions han de tenir un sentit, no poden ser gratuïtes. En el cas de **Koers**, vèiem molt un rap del Kelly. No els coneixíem de res, no havíem tocat mai junts, els hi vam demanar i el Kelly encantat des del principi. Amb **La Pegatina** va passar el contrari: ja fa un temps que ens ajuden i som bastant amics. Quan els vam passar el calendari per treure els videoclips, els vam demanar consell perquè ells tenen molta experiència a nivell de xarxes, són molt *cracks*. I quan es van assabentar que gravàvem un disc, al lloc on ells havien gravat els dos primers àlbums, ens van dir: "ei! voleu que fem una col·laboració?" i nosaltres, encantats de la vida. També ha molat que cantin un estil que no sigui el seu, fa gràcia veure'ls en un altre registre.

Esteu a mig tour de presentació del disc. Com està anant? Algun concert que recordeu amb especial *carinyo*?

CP: Estem molt contents, tots els concerts els hem gaudit molt. La presentació està anant molt bé, vam tocar per últim cop a Sant Cugat i ara venen alguns concerts molt guais. Ve el nostre concert a Igualada, a casa nostra, tenim moltes ganes de l'Acampada també. Personalment, el millor d'estar en un grup és tocar durant l'estiu, fer amics i acabar les nits de festa.

JoKB Foto: Anna Vilarrubias

